

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 12.11.1965, sp. zn. 8 Co 293/65, ECLI:CZ:KSPL:1965:8.CO.293.1965.1

Číslo: 29/1966

Právní věta: K uplatnění nároku podle § 237 o. z. je oprávněn občan, s nímž organizace uzavřela smlouvu o provedení služby, a to i v tom případě, když není vlastníkem věci organizací převzaté.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 12.11.1965

Spisová značka: 8 Co 293/65

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody, Odpovědnost za vady, Reklamace, Služby

Předpisy: 40/1964 Sb. § 237

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1966 sb. rozh.

K uplatnění nároku podle § 237 o. z. je oprávněn občan, s nímž organizace uzavřela smlouvu o provedení služby, a to i v tom případě, když není vlastníkem věci organizací převzaté.

(Rozhodnutí krajského soudu v Plzni ze dne 12. 11. 1965, [8 Co 293/65](#).)

Okresní soud v Karlových Varech zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal náhrady škody za poškození obleku, který předal žalované organizaci k vyčištění.

Krajský soud v Plzni rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu jednání.

Z odůvodnění:

Žalobce ve svém včas podaném odvolání, kterým napadl rozsudek okresního soudu, poukazoval na článek 7 směrnice ministerstva dopravy uveřejněné ve věstníku min. dopravy čís. 3/59, podle něhož zaměstnanci jsou povinni přidělené součástky udržovat v pořádku a čistotě. Z toho dovozoval, že byl povinen postarat se o vyčištění oděvu na svůj vlastní náklad a že tedy jedině on byl ve smluvním vztahu k žalovanému.

V posuzovaném případě jde o právo na náhradu škody, neboť žalobce po skutkové stránce k

odůvodnění tohoto svého práva uváděl, že prošívaný zimní oblek, který odevzdal dne 16. 9. 1964 žalované organizaci k vyčištění, byl při vyzvednutí na několika místech poškozen. Okresní soud žalobu zamítl, když zjistil, že žalobce není vlastníkem pracovního oděvu, že tento mu byl přidělen jeho zaměstnavatelem ČSD - železničním stavitelstvím v Praze toliko k užívání v souvislosti s výkonem jeho práce u ČSD, a že žalobce se stane vlastníkem oděvu teprve po jeho dvouletém užívání. Okresní soud tu tedy vyslovil, že žalobce není a nemůže být z uvedeného důvodu subjektem práva z odpovědnosti za škodu, že tedy není k takové žalobě aktivně legitimován. S tímto názorem však odvolací soud nesouhlasí.

Podle ustanovení § 237 o. z., podle něhož je třeba uplatněné právo posuzovat, odpovídá organizace za poškození, ztrátu nebo zničení věci, kterou k provedení služby od občana převzala, ledaže by ke škodě došlo i jinak. Toto znění svědčí pro závěr, že aktivně legitimovaným k takové žalobě je ten občan, s nímž organizace uzavřela smlouvu o provedení služby, a to i v tom případě, když snad není vlastníkem věci, kterou organizace za účelem provedení služby od něho převzala. Tomuto názoru odpovídá ostatně také důvodová zpráva k hlavě první části čtvrté občanského zákona a ustanovení § 224 odst. 1 o. z. o tom, že služby se poskytují především na základě smluv. Jestliže tedy mezi účastníky tohoto sporu došlo k uzavření smlouvy o poskytnutí služby, což ani žalovaný nepopírá, pak je nutno žalobci, jako jednomu z účastníků takové smlouvy, přiznat legitimaci k podání žaloby podle § 237 o. z. proti žalované organizaci jako druhému smluvnímu partneru. Na toto žalobcovo oprávnění zůstává tedy bez vlivu skutečnost, že žalobce podle správného zjištění okresního soudu nebyl vlastníkem oděvu, který odevzdal žalované organizaci k vyčištění.

Předpokladem úspěšného podání takové žaloby je ovšem dále, aby byly splněny i další podmínky odpovědnosti, uvedené zejména v § 237 o. z., aby totiž v souvislosti s prováděním služby došlo k poškození oděvu a tím ke snížení jeho hodnoty oproti hodnotě, kterou děv měl v době, kdy jej žalovaná organizace převzala k vyčištění, a aby se žalovaný této odpovědnosti nezprostil důkazem, že by ke škodě (ke snížení hodnoty) došlo i jinak.

Existenci nebo neexistenci těchto podmínek a výši škody už okresní soud vzhledem k svému odchylnému právnímu názoru nezjišťoval; odvolací soud proto napadený rozsudek zrušil a vrátil věc okresnímu soudu k dalšímu jednání a novému rozhodnutí.